Niin, tämähän jakaa ihmisten näkemyksiä ja viisas huomaa, että erilaiset tulkinnat asiasta kertovat aina ihmismielestä, ei itse kysymyksen oikeasta vastauksesta. Syvemmin asiaa pohtiessani päädyin enemmänkin katsomaan vastauksen antanutta ihmistä, en niinkään itse vastausta. Mitä se kertoo hänen alitajuntaisesta katsomuksesta maailmaa kohtaan? Onko objektiivista, luultavasti matemaattista, totuutta maailmasta joka selittäisi kaiken? Moni tieteilijä tähän uskoo, mutta jos se totuus on palapeli, meillä on vielä paloja kateissa. Esitän ensin oman tulkintani kysymyksestä ja sitten pohdin sitä mitä annettu vastaus kertoo ihmisestä. Niin, minun vastaukseni pohjautuu realistiseen maailmankatsomukseen ja populistin tavoin, vastaan aluksi kysymykseen kysymyksellä; miten määritellään ääni? Kun se puu kaatuu, realisti sanoo, että siitä syntyy paineaalto ja kuulijan aivoissa se muuttuu niin kutsutuksi ääneksi. Mutta kun kuulijaa ei ole! Eli, kysymys on enemmän äidinkieltä. ¨Ääni on kuultavissa olevaa mekaanista aaltoliikettä tai mainitun aaltoliikkeen kuuloelinten kautta aiheuttama kuuloaistimus tajunnassa.¨ sanoo eräs määritelmä. Jos se on ääntä, niin voimme todeta, että ääntä ei kuulu. Molekyylien tihentymä ja harventuma ei ole ääntä vaan se muuttuu siksi vasta kun tajuntamme aistii sen. Niinpä se on vain paineaalto. Idealistin näkemys vastaa myös ei, mutta kuten olen huomannut moni heistä väittää, ettei edes sitä paineaaltoa synny. Idealistin näkemys on realistin näkö vinkkelistä epälooginen. Miksi? Siksi, että he olettavat jotakin tapahtuvan, eli puun kaatuvan, mutta silti olettavat, ettei muuta tapahdu. Miten se puu kaatuu jos havaitsija on kaiken keskipiste, niin kuin idealismin perus ajatus opettaa? Miten se puu on edes olemassa? Oliko E=MC*2 vuonna 1476 vai muuttuiko se todeksi vasta 1900-luvulla, kun Einstein sen hoksasi? Matematiikot sanovat löytävänsä uusia kaavoja, eivät keksivänsä. He siis uskovat sen jo olleen olemassa ennen kuin kukaan tiesi siitä, eli he kuuluvat usein realisteihin. Mutta neuropsykologi miettii tietoisuuttame ja pohtii onko matematiikka vain ihmisen keksintö selittämään maailmaa? Onko matematiikka aivoissamme? Jos joskus löydämme toisen sivilisaation niin selittääkö se maailman kaikkeutta vaikkapa tanssimalla ja silti he ymmärtävät sitä yhtä hyvin kuin me? Mene ja tiedä. Mitä sinä olet mieltä, kuulisin mielelläni. Kun puhun eri ihmisten kanssa, he joutuvat väkisin asettumaan jollekkin kannalle ja usein tekevät sen tiedostamatta. Näin he kuvaavat suhdettaan ympäröivään maailmaan. Kaikki eivät välttämättä edes tiedosta sitä. Jotkut ajattelevat, että fysiikan lait tapahtuvat aina ja kaikkialla, jotkut uskovat sen riippuvan siitä onko havaitsijaa. Tieteentekijät vastaan filosofit. Karkea jako, mutta suhteellisen paikkaansa pitävä. Mitä jos molemmat ovat oikeassa jollain ilveellä? Tai molemmat väärässä? En tiedä. Tyydyn odottelemaan seuraavaa Albert Einsteinia selittämään minulle, että mitä tästä universumista kannattaisi oikein tuumata.